

vending mod Lovudkastet har været rettet mod Bestemmelsen om den faste Kommissarius, men da nu den ærede Minister synes at ville offere denne Kommissarius, saa er der for mit Vedkommende vundet Me. et med Hensyn til Vedømmelsen af dette Lovforslag. Jeg tror, at det, at saa en Streg over Kommissarius, vil bidrage til en sund Fremvæxt af Landmandsbanken. Man vil ganske vist derved borttage det Skin — thi Andet end et Skin kunde det dog ikke være — at Staten havde en vis Interesse i denne Bank, og man vil derved undgaa en hel Del Børshoberi og Svindel, som saa let kan knyttes til en saadan Bestemmelse, hvilket efter min Mening vil være til Gavn for en sund Udvikling af Banken. Jeg tror heller ikke, at Bankobligationseierne ville tabe Noget derved; thi saa ofte der maatte være betænkelige Omstændigheder ved Banken, eller Banken maatte befinde sig i særegne Omstændigheder, er det rimeligt, at Regjeringen vil lade dens Tilstand undersøge. En saadan Fremgangsmaade har man brugt lige overfor de nu bestaaende Kreditforeninger, haade Distrikternes og den sydske Kjøbstadkreditforening. Der blev i Halvtredserne sendt overordentlige Undersøgelseskommissærer hen til begge Steder, og det Samme vil kunne ske her, især hvis man vedtager den foreslaaede nye § 6. Denne Paragraf indeholder i Virkeligheden kun et Forsøg paa at skaffe Bankobligationseierne en Betyggelse og derved sikkre Banken et godt Omdømme hos Publikum. Det er jo endogsaa vedtaget i en af vore Kreditforeninger, nemlig i den vest- og sønderjydske Kreditforening, at Eierne af Foreningens Kasseobligationer kunne stemme paa Generalforsamlingerne; i de øvrige Kreditforeninger er det kun Interessenterne, som have Stemme i Foreningens Anliggender, men i den vest- og sønderjydske stemme Obligationseierne med. Nu gaar jo den nye § 6 ikke ud paa at skaffe Obligationseierne Stemme, men kun ud paa at give dem Udgang til den Bemyndigelse, som man i Lovforslaget har villet tilvejebringe ved at ansætte en fast Kommissarius, og naar Obligationseierne ved ekstraordinære Omstændigheder og under ekstraordinære Forhold ere sikkre paa at faae deres In-

teresser varetagne gennem det Offentlige, saa tro vi, at der derved er sørget særdeles godt haade for dem og for Banken. — Af de øvrige Forslag forekommer det under Nr. 2 stillede — nemlig det, der forudsætter, at der her kun er Tale om danske Eiendomme — mig at være Noget, der med en vis Nødvendighed maa følge af det hele Forslag. Jeg sigter herved til Bestemmelsen om særlig Rettergang og i Dyrigt til, at man sikkre disse Obligationer for Stempel. Det maa dog være Meningen, alle Bankens Obligationer skulle være ens indrettede, og det kan jo ikke være Meningen her, at Bankbestyrelsen faar en Bemyndigelse, som den ikke holder sig efterrettelig. Hvad vilde det føre til, hvis man fik helt forskjelligartede Obligationer fra Bankens Debitorer, nogle, som anerkjendte dansk Lovgivning, andre, som anerkjendte svensk Lovgivning, og atter andre, som anerkjendte preussisk Lovgivning? Det vilde dog ikke frembyde den fornødne Sikkerhed i saadanne Forhold, og jeg tror derfor, at man bør indrette sig saaledes, at det fra det Offentliges Side forudsættes, at Bankens Udlaan kun ske i danske Eiendomme og til danske Kommuner. — Dernæst skal jeg omtale Forslaget under Nr. 6, som er stillet af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) og som gaar ud paa, at det skal tillades Bestyrerne af Umyndiges og offentlige Stiftelses Midler at anbringe disse Midler i Landmandsbankens Obligationer. Dette Forslag vil jeg paa det Allerbestemteste fraraade, og det undrer mig, at det ærede Medlem, der ellers altid ivrer imod Bemyndigelse — har er den største Bemyndigelsesfjende, saaledes som det før blev udtalt af et andet æret Medlem her i Salen — vil søge en saadan Bemyndigelse for Landmandsbanken. Jeg tror, at Landmandsbankens Obligationer ikke bør have den Tillid, førend der er gaaet en Tid, og man faar at se, hvilken Værdi disse Obligationer have. Det kan jo dog ske, at de kunne synke i Pris, og at man da vil faae de samme uheldige Resultater, som man faae i 1858 med den sydske Kjøbstadkreditforenings Obligationer, der vare anbragte som Sikkerhed for offentlige og Umyndiges Midler. Der blev dengang tabt ikke ubetydelige Beløb